Šehadet na Allahovom putu je trenutak kojem se svaki mu'min (vjernik) nada, trenutak za kojim iskreni čeznu, trenutak za kojim vjernici plaču, to je susret sa Gospodarom svjetova, trenutak susreta sa Uzvišenim Allahom Koji je zadovoljan s tobom, štaviše, On ﷻ ti se u tom trenutku smije u lice. To je sastanak u Džennetima sa prelijepim hurijama. To je časni trenutak koji te odvodi u vječnost nakon koje nema ni tuge ni žalosti....

Ko je šehid? I koje su vrline šehida?

Šehid je onaj ko bude ubijen na Allahovom putu. Onaj ko se borio da Allahova riječ bude gornja i da se uspostavi Allahov Šerijat, a ne onaj ko pogine na putu borbe za neku grupu, ili se bori iz pretvaranja, ili za nacionalnost, ili za patriotizam, ili iz hrabrosti, ili radi slave. Prenosi Ebi Musa el Eš'ari da je Allahov Poslanik ﷺ upitan o čovjeku koji se bori da pokaže svoju hrabrost, čovjeku koji se bori zbog plemenske pristrasnosti i čovjeku koji se bori iz pretvaranja – koji je od njih na Allahovom putu, pa je Allahov Poslanik ﷺ rekao: 'Ko se bori da Allahova riječ bude gornja, on se bori na Allahovom putu.'" [Muttefekun 'alejh].

Rekao je imam En-Nevevi ﵀: „Šehid je onaj ko se ne gasuli, ne klanja mu se dženaza, onaj ko pogine u borbi protiv kafira, odnosno tokom borbe, bilo to da bude ubijen od strane kafira, ili bude greškom pogođen od strane muslimanskog oružja, ili greškom ubije sebe svojim oružjem, ili padne sa konja, ili se ubode na svoje koplje pa preseli, ili ga pregaze muslimani ili neko drugi, ili ga pogodi strijela za koju se ne zna da li je ispaljena od strane kafira ili muslimana, ili bude pronađen mrtav nakon završetka bitke i ne zna se sebeb njegove smrti, bilo da ima krvi na sebi ili nema, bilo da preseli u toku bitke (od zadobivene rane) ili ostane određeno vrijeme pa preseli tim sebebom, prije završetka borbe, bilo da je jeo, pio, prenio oporuku (tokom ranjavanja) ili ništa od toga. I mi svi smo složni na ovome." [Šerhul-Mezheb].

A što se tiče vrlina šehida, govor o tome bi bio jako dug, pa ćemo spomenuti govor Uzvišenog Allaha: {I ne recite za one koji su na Allahovu putu poginuli: "Mrtvi su!" Ne, oni su živi, ali vi to ne znate!} [El Bekara: 154]. I rekao je ﷻ: {Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allahovu putu izginuli! Ne, oni su živi i u obilju su kod Gospodara svoga, radosni zbog onoga što im je Allah od dobrote Svoje dao i veseli zbog onih koji im se još nisu pridružili, za koje nikakva straha neće biti i koji ni za čim neće tugovati; radovaće se Allahovoj nagradi i milosti i tome što Allah neće dopustiti da propadne nagrada onima koji su bili vjernici.} [Aal 'Imran: 169-171]. I rekao je Uzvišeni: {Allah je od vjernika kupio živote njihove i imetke njihove u zamjenu za Džennet koji će im dati – oni će se na Allahovu putu boriti, pa ubijati i ginuti. On im je to zbilja obećao u Tevratu, i Indžilu, i Kur'anu – a ko od Allaha dosljednije ispunjava obećanje Svoje? Zato se radujte pogodbi svojoj koju ste s Njim ugovorili, i to je veliki uspjeh.} [Et-Tevba: 111].

Rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Kada su vaša braća preselila kao šehidi na Uhudu, Allah je stavio njihove duše u zelene ptice, koje piju sa džennetskih izvora, jedu od njegovih plodova, i smiruju se na svjetiljkama od zlata, obješenih ispod 'Arša. Kad su vidjeli kakvo divno mjesto imaju, hranu i piće, zamolili su: 'Ko će reći našoj braći o nama, da smo mi živi i u Džennetu, opskrbljeni, pa da naša braća znaju i da se ne ostave džihada i bojnih polja?' Kaže Allah: 'Ja ću im prenijeti!' I objavljen je ajet: {Nikako ne smatraj mrtvima, one koji su na Allahovom putu ubijeni! Ne, oni su živi i u obilju kod svoga Gospodara, radosni zbog onoga što im je Allah od dobrote Svoje dao i veseli zbog onih koji im se još nisu pridružili, za koje nikakva straha neće biti i koji ni za čim neće tugovati.} [Sahih, bilježe Ahmed i Ebu Davud].

I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Zaista su duše šehida u utrobama zelenih ptica, lete po Džennetu kuda žele. A potom se sklanjaju u kandilje okačene ispod 'Arša. Njihov Gospodar im se javlja i pita ih: 'Šta želite?' A oni odgovaraju: 'Gospodaru naš! Šta to još možemo poželjeti kada si nam dao ono što nikome od Svojih stvorenja nisi dao?!' On ih nastavlja pitati sve dok ne shvate da neće biti ostavljeni bez pitanja, te rekoše: 'Želimo da nas vratiš na dunjaluk da se borimo na Tvome putu kako bi ponovo, u Tvoje ime, poginuli.' Zbog toga što su vidjeli kakva nagrada se daje šehidima. Tada im Uzvišeni Allah reče: 'Već ranije sam odredio da nema povratka.'" [Bilježi Muslim].

I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Šehid će se kod Allaha odlikovati po sedam stvari; oprostit će mu se grijesi pri prolijevanju prve kapi krvi, vidjet će svoje mjesto u Džennetu, bit će proživljen u imanskoj odjeći, bit će pošteđen kaburske kazne, neće osjetiti strah Sudnjeg dana, stavit će mu se na glavu kruna dostojanstva čiji će jedan dragulj biti vrijedniji od cijeloga dunjaluka i svega što se na njemu nalazi, oženit će ga sa sedamdeset hurija (džennetskih djevojaka), i dozvolit će mu se šefa'at (zagovorništvo) za sedamdeset osoba iz svoje porodice." [Bilježi Et-Tirmizi i kaže da je hadis sahih-garib].

I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Od onih koji uđu u Džennet, niko neće poželjeti da se vrati na dunjaluk pa i kada bi mu se dalo sve što se na njemu nalazi osim šehida. On će željeti da se vrati, pa da ponovo pogine zbog toga što je vidio kakve blagodati se daju šehidu." [Bilježi Muslim].

I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Tako mi Onoga u čijoj je ruci Muhammedova duša, nema nijedne rane koja se zadobije na Allahovom putu, a Allah zna najbolje ko je zadobio ranu na Njegovom putu, a da neće sa njom doći na Sudnji dan u onakvom obliku kakva je bila na dan kada je ranjen, njena boja je boja krvi, a miris, miris miska." [Bilježi Muslim].

I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Šehid ne osjeti bol kad pogine osim kao što neko od vas osjeti ubod komarca." [Bilježe En-Nesai, Ibn Madža i Et-Tirmizi koji kaže da je hadis hasen-garib].

I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Postoje tri vrste pogibije: 'Prva vrsta: Čovjek vjernik, jakog imana, koji se bori sa svojim imetkom i životom na Allahovom putu sve dok ne sretne neprijateljsku vojsku pa se bori sve dok ne pogine. To je šehid koji će se nalaziti u Allahovom šatoru ispod Njegovog 'Arša. Od njega su bolji samo Vjerovjesnici. Druga vrsta: Čovjek vjernik, koji je puno grijeha učinio, pa sretne neprijatelja i iskreno se u ime Uzvišenog Allaha bori sve dok ne pogine. Takvom su svi grijesi oprošteni jer sablja briše grijehe, i biće mu dozvoljeno da uđe u Džennet sa kojih god džennetskih vrata poželi, a njih je osam vrata, a džehennemskih je sedam vrata. Svaka džennetska vrata su bolja od drugih. Treća vrsta: Čovjek munafik, bori se sa svojim imetkom i životom sve dok ne susretne neprijatelja na Allahovom putu, takav će biti bačen u vatru jer sablja ne briše (ne otklanja) nifak (licemjerstvo).'" [Bilježi Ahmed, a Ibn Hibban kaže da je hadis sahih].

Allahov Poslanik ﷺ je upitan: “Koja je pogibija (na Allahovom putu) najbolja? Pa je on ﷺ rekao: ‘Kome konja zakolju i krv mu (borcu, mudžahidu) proliju.’” [Sahih, bilježe Ahmed i Ebu Davud]. To je uistinu najbolja pogibija na Allahovom putu, zato što se desi da se mudžahid bori sa svojim imetkom i životom i ne vrati ništa od toga. Prenosi se od Ibn 'Abbasa رضي الله عنهما da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: „Ne postoje dani u kojima su dobra djela draža Allahu od dobrih djela u ovim danima- misleći na prvih deset dana zil-hidždžeta. Prisutni upitaše: 'Allahov Poslaniče, pa čak ni borba na Allahovom putu - džihad?' Poslanik ﷺ odgovori: 'Čak ni borba na Allahovom putu, osim u slučaju kada čovjek ode da se bori radi Allaha žrtvujući sebe i svoj imetak i ništa od toga ne vrati.'“ [Bilježe Buhari i Et-Tirmizi].

Allahov Poslanik ﷺ je rekao: „Najbolji šehidi su oni koji se bore u prvim redovima i ne okreću svoja lica sve dok ne budu ubijeni; oni će biti u najljepšim džennetskim odajama. Allah će im se osmjehivati, a kad se tvoj Gospodar nasmije robu na ovome svijetu, njemu nema polaganja računa.” [Sahih, bilježi Ahmed].

I rekao je Allahov Poslanik ﷺ: “Prvak šehida (najbolji šehid) je Hamza bin ‘Abdul-Muttalib, a potom čovjek koji kaže istinu u lice nepravednom vladaru pa ga ovaj ubije.“ [Bilježi El Hakim, El Hatib kaže da je hadis sahih].

Krv šehida na Allahovom putu je vatra za Allahove neprijatelje, koja ih pali i uništava njihove tvrđave. Ona (krv šehida) je svjetlo za mudžahide koji dolaze kasnije, Allah s njom oživljava mrtve (uspavane) koji će nastaviti hodati putem svoje braće koja su, Allahovom dozvolom, prolila svoju krv i postigla šehadet. I danas su mnogi ljudi – oni koji su svojim očima vidjeli, ušima čuli i nosovima pomirisali – vidjeli šehide Islamske države, nasmijane, ispruženog kažiprsta svjedočeći šehadet. Svojim ušima su čuli njihove posljednje riječi koje su izgovorili na dunjaluku, a to su “La ilahe illa Allah”. Svojim nosevima su osjetili miris miska koji je dolazio iz njihovih tijela i iz njihovih kaburova. To su, tako nam Allaha, radosne vijesti za muslimane i podstrek za mudžahide da ostanu čvrsti i postojani i dokaz da je džihad Islamske države ispravan i jasan.

Da li se smije reći za osobu da je šehid?

Kada želimo reći za nekoga da je šehid to se odnosi samo na to da smo svjedočili njegovom šehadetu na dunjaluku, jer se ne gasuli i ne klanja mu se dženaza. Ali mi ne svjedočimo, odnosno ne kažemo da je neko zaslužio Džennet ili Džehennem jer se srca nalaze u Allahovim rukama i samo On zna tajne (gajb) nebesa i Zemlje i Njemu se sve vraća.

‘Abdullah ibn ‘Abbas kaže: “Pričao nam je ‘Omer ibn el Hattab: ‘Na dan bitke na Hajberu neki su uzvikali: ‘Taj i taj je šehid, taj i taj je šehid!’, sve dok nisu prošli pored jednog čovjeka za koga su rekli da je šehid.’ Kada je to čuo Allahov Poslanik ﷺ reče: ‘Ne, nikako, ja sam ga vidio u vatri zbog ogrtača kojeg je sakrio od ratnog plijena.’” [Bilježi Muslim].

Pronaći ćemo u mnogim historijskim djelima sire, borbi i bitaka, da je ispravna islamska ulema tokom historije za šehide Uhuda, Jermuka, El Kadisije pisala: „Šehidio je na bitki na Jemami, poginuo je kao šehid na bici El Kadisija, i tako...“

Šejhul-islam Ibn Tejmijje رحمه الله je vođu Nurudina Mahmuda Zenkija spomenuo kao šehida: „Posljednji od njih je bio šehid Nurudin Mahmud koji je osvojio većinu Šama i spasio ga od ruku krstaša.“ Također je i Ez-Zehebi rekao: „Uzorni imam, šehid Ebu Bekr Muhammed bin Ahmed bin Sehl er-Remli, poznat kao Ibn en-Nablusi.“

A što se tiče govora Buharija u poglavlju pod nazivom „Ne smije se reći taj i taj je šehid“, on to dokazuje sa hadisom Allahovog Poslanika ﷺ u kojem stoji: „...a Allah zna najbolje ko je zadobio ranu na Njegovom putu.“ Stoga, za nikoga se ne smije reći da je zaslužio Džennet osim za one za koje je to rekao Allah ﷻ i Njegov Poslanik ﷺ.

O Allahu, počasti nas šehadetom na Tvome putu!

O Allahu, daj neka naš završetak bude šehadet na Tvome putu!

O Allahu, učini nas od šehida koji se nalaze u utrobama zelenih ptica!

RADOST U POSTIZANJU ŠEHADETA

مكتبة الهمّة

Islamska država
Zil-hidždža, 1437.